

Abstrakt

Téma této diplomové práce je Důkazní prostředky v civilním procesu. Dokazování je nejdůležitější částí civilního soudního řízení, a proto tato práce předkládá jeho ucelený souhrn společně s přehledem důkazních prostředků v civilním soudním řízení běžných. Tato práce je členěna do tří hlavních částí s mnoha subkapitolami. První část se zabývá procesem dokazování obecně. Popisuje jeho průběh, hlavní principy a zásady, které jej ovládají. Stejně tak se tato část zaměřuje na dílčí problematiku při dokazování jako je míra důkazu nebo dokazování negativních skutečností. V neposlední řadě se zabývá povinnostmi tvrdit a prokazovat skutečnosti a jejich rozdělení mezi účastníky řízení.

Druhá část se zabývá důkazními prostředky výslovně v občanském soudním řádu upravenými. Tyto důkazní prostředky se v praxi nejčastěji vyskytují v řízení před soudem, proto je jejich uplatnění věnuje řada textů i soudních rozhodnutí. Přesto tato část nastiňuje, jak se jednotlivé důkazní prostředky postupem času vyvíjely do současné podoby. Třetí část se zabývá důkazními prostředky v občanském soudním řádu neupravenými. Z těch je nejrozšířenějším zvukový a video záznam, u kterých je však zásadní otázka jejich přípustnosti ve světle práva na ochranu, která v poslední době prodělala značný vývoj s posunem ve směru k jejich častější přípustnosti. Dalším důkazním prostředkem, kterým se tato část zabývá, je test DNA v řízení o určení otcovství. Ten je v tuzemském právním systému poměrně novým institutem, ale v rámci tohoto řízení si vydobyl naprosto výsadní postavení. I v tomto případě však bylo nutno vypořádat se s několika otázkami, které se k němu váží. Jedním z nich je například postup v případě, že domnělý otec test odmítne podstoupit. V takovém případě má soud možnost ukládat pořádkové pokuty a danou osobu v některých případech nechat předvést ke znalci.

Průběžně v textu dále práce poskytuje srovnání s úpravou platnou ve Finsku. Jakožto členského státu Evropské Unie je finská právní úprava dokazování respektive důkazních prostředků značně harmonizovaná, v zásadě je tedy obdobná jako ta tuzemská, avšak i tak lze najít několik rozdílů, které v této práci popisují.

Poznatky, ze kterých tato práce vychází, čerpá zejména z českojazyčné literatury, avšak i ze zahraničních zdrojů. Dalším zdrojem informací pro tuto práci jsou rozhodnutí soudů zabývající se danou problematikou. V neposlední řadě vychází z textů jednotlivých zákonů a komentářů k nim.